

udgifter for det offentlige, idet ydelse af hjælp formentlig også hidtil har været påkrævet i de nævnte tilfælde, men blot er blevet konteret på anden måde. Udgiften forudsættes afholdt efter forsorgslovens almindelige regler, det vil sige, at opholdskommunen skal afholde $\frac{3}{10}$, medens $\frac{4}{10}$ refunderes af det mellemkommunale refusionsforbund og $\frac{3}{10}$ efter reglerne i loven om ophævelsen af den fælleskommunale udligningsfond.

§ 315 bortfalder som følge af den foreslåede nye § 265 A.

§§ 316-17 bortfalder som følge af den foreslåede nye § 30, stk. 5, og af den nye § 265 A.

Den foreslåede ændring i § 327 er en følge af de i forslaget til loven om ændringer i sygehusloven anvendte nye benævnelser med hensyn til de pågældende behandlingsinstitutioner.

Til §§ 30, stk. 2, 60 og 256.

Disse ændringer står i forbindelse med forslaget til lov om revalidering, jfr. nærmere bemærkningerne til dette forslag.

3. og 4. punktum i § 30, 2. stk., om hjælp til visse erhvervshæmmede til anskaffelse af arbejdsmaskiner, oplæring m. v., der blev indføjet i forsorgsloven ved lov nr. 129 af 25. maj 1956, vil blive overflødiggjort af de tilsvarende bestemmelser i revalideringslovsforslaget. Det foreslås derfor, at disse bestemmelser udgår af § 30, stk. 2, og at denne tilbageføres til den formulering, den havde forinden loven af 25. maj 1956.

Forslaget til ændring af § 60 tilsigter at undgå, at de kommuner, hvor revalideringsinstitutioner er beliggende, i urimeligt omfang belastes med ydelse af underholdshjælp til personer, der er eller har været optaget på institutionerne, eller til disses familier. De foreslåede ændringer vil medføre, at opholdskommuneandelen af lydet hjælp, når pågældende kommer fra en anden kommune, i regelen vil kunne føres tilbage til denne. I øvrigt kan henvises til afsnit 5 i bemærkningerne til § 7 i forslaget til lov om revalidering.

De foreslåede ændringer i § 256 er en følge af, at de gældende regler i folkeforsikringsloven om forskellige former for bistand til invaliderede er foreslået erstattet af tilsvarende bestemmelser i revalideringsloven, navnlig om hjælp til hjælpemidler, arbejdsmaskiner m. v.

Til §§ 59, 63, 73, 75, 231, 238, 241-50, 252, 258, 263, 267, 270, 281 A, 284, 289, 293, 297 og 332.

De foreslåede ændringer står alle i forbindelse

med forslagene til lov om folkeforsikring og lov om den offentlige sygeforsikring.

Efter forslaget til lov om sygeforsikring bortfalder — dog bortset fra dagpengehjælpen — den nu gældende begrænsning i varigheden af sygekassernes ydelser, og det er i forbindelse hermed forudsat, at man som følge heraf vil kunne ophæve bestemmelserne i forsorgslovens §§ 241-46 om fortsat sygekassehjælp, jfr. bemærkningerne side 27.

Uanset at der som nævnt fortsat opretholdes en vis tidsbegrænsning i adgangen til at udbetale dagpenge i medfør af sygeforsikringen — 156 dage i løbet af 12 på hinanden følgende måneder og i alt 468 dage i løbet af 3 på hinanden følgende regnskabsår — må det anses for rimeligt og forsvarligt i det hele at foreslå forsorgslovens regler om fortsat sygekassehjælp ophævet, idet det ikke skønnes påkrævet at opretholde særbestemmelser om ydelse af hjælp ved dagpengenes bortfald.

Der kan herved henvises til, at de omhandlede bestemmelser om fortsat sygekassehjælp i det hele taget ikke har haft stor betydning — i 1956-57 og 1957-58 har udgiften hertil endraget henholdsvis 540 000 kr. og 482 000 kr. — og at den udbetalte kontante hjælp må antages at være af ganske underordnet betydning. Dette sidste forhold hænger dels sammen med de beskedne dagpengebøl, man hidtil har kunnet sikre sig, dels med de gældende regler i § 242, nr. 2, og § 243, nr. 1, hvorefter modtagelse af kommunehjælp udelukker ydelse af fortsat sygekassehjælp. Det kan endvidere anføres, at ydelse af hjælp efter den normale dagpengeperiodes ophør i et vist omfang vil blive overflødiggjort ved bestemmelserne i sygeforsikringsforslagets § 52, stk. 1, om eventuel forlængelse af dagpengeperioden for personer, der er under revalidering. Yderligere vil der formentlig i mange tilfælde efter bortfald af adgangen til dagpenge fra sygeforsikringen kunne ydes invalidepension.

Efter det nye forslag til lov om folkeforsikring, jfr. bemærkningerne hertil side 19-20, bortfalder regelen om, at medlemskab af invalideforsikringen knyttes til medlemskab af sygeforsikringen, og regelen om, at personer med hyppigt tilbagevendende eller uheldelig sygdom eller betydeligere legems svaghed i visse tilfælde ikke kan invalideforsikres, foreslås ligeledes ophævet. Efter forslaget vil ej heller restance med betalingen af invalidepræmie kunne medføre slettelse af invalideforsikringen, som borgerne herefter automatisk vil være omfattet af. Som følge heraf kan som anført i bemærkningerne til folkeforsikringsforslaget side 27, spalte 1, §§ 247-49 om hjælp til kronisk syge, hvilke bestemmelser